

Dankwoord, Words of Thanks

Na een aantal jaar van het spreekwoordelijke 'bloed, zweet en tranen', is het schrijven van mijn proefschrift nu officieel tot een einde gekomen. Dat is best gek! Ik had immers ooit besloten dat *Promoveren* niets voor mij is en dat ik met mijn grote onderwijshart toch echt een andere kant uit wilde met mijn professionele leven. Toch ontdekte ik al snel dat ik onderzoek doen best leuk vond, zolang het maar geen Promoveren genoemd werd. In de loop der jaren heb ik namelijk een haat- liefde verhouding ontwikkeld met het P- woord. Gelukkig kruipt het bloed waar het niet gaan kan en heeft dit - in de volksmond ook wel koud water vrees genoemd - mij er niet van weerhouden om toch van start te gaan met mijn onderzoeksprojecten. De hoofdstukken uit dit boek weerspiegelen daarmee een proces van niet alleen wetenschappelijke ontwikkeling, maar ook persoonlijke ontwikkeling. Het was een proces van hard werken, veel twijfel, de nodige vrijheid om mijn persoonlijke verwondering te mogen volgen, en nog meer twijfel. De eindsprint werd als kers op de taart ingegeven door de geboorte van onze zoon Anass. Gezien dit proefschrift op een ongebruikelijke wijze tot stand is gekomen, wil ik dit hoofdstuk uit mijn leven op een iets meer gebruikelijke manier afsluiten, namelijk door de mensen die mij gesteund hebben de eer en dank toe te schrijven die ze toekomt.

Te beginnen met mijn promotoren Peter Scholten, Lasse Gerrits en ook mijn co-promotor Victor Bekkers. Peter, bedankt voor de steun, inzet en begeleiding van de afgelopen jaren. De gesprekken over de inhoud van het proefschrift, alle andere daaruit voortvloeiende onderwerpen en met name de discussies, heb ik als zeer waardevol ervaren. Je speelde daarnaast een andere belangrijke rol. Jouw inzet om mij middels IMISCOE te verbinden aan de EUR, maakte het mogelijk dat ik door kon gaan met mijn onderzoeksprojecten. Daarnaast heb ik me door mijn werk voor IMISCOE ook kunnen ontwikkelen tot een soort van non-academische duizendpoot, met taken die zich uitreken van conferentie-manager tot financiën-beheerder... en het af een toe iemand op een heel diplomatieke wijze op zijn plek zetten.

Lasse, een speciale dank gaat uit naar jou. Je hebt aan de wieg gestaan van mijn ontwikkeling als onderzoeker. Toen ik eind 2008 mijn eerste jaar Bestuurskunde had afgerond, was jij het die mij een baan als studentassistente aanbood. Vanaf het begin was je overtuigd van mijn academische vaardigheden. Onze verwondering over de 'integratie' van de mensen dicht om ons heen, mondde uiteindelijk uit in een wetenschappelijk product dat nu hoofdstuk 2 vormt van dit proefschrift. En daarna in een follow-up project wat nu hoofdstuk 3 van dit proefschrift vormt. Lasse, jij hebt mij vanaf het begin af aan gemotiveerd om dit proefschrift te schrijven en je hebt daarbij veel geduld gehad met mijn zigzaggende ambities in de loop der jaren. Gezien ik zelf niet altijd het vertrouwen in mezelf had, zou ik zonder jou dit proefschrift niet hebben kunnen afronden. Ik wil je bedanken voor je vertrouwen en doorzettingsvermogen om dit proces op een goede manier af te ronden.

Victor wil ik tenslotte bedanken voor de goede gesprekken die ik met hem gehad heb, waarin hij de puzzelstukjes samen met mij op de juiste plek heeft gezet. Dank daarvoor!

Naast mijn begeleiders, wil ik graag alle collega's bij Bestuurskunde bedanken voor hun inhoudelijke feedback op dit proefschrift, maar ook voor de naar mijn smaak soms-iets-te-stille, maar wel heel gezellige en open werkomgeving. Speciale dank gaat uit naar alle collega's en een aantal in het bijzonder: Alette, Noortje, Lieselot, Margo, Khadija en Angelique. Bedankt voor de inspirerende en bemoedigende gesprekken gedurende dit traject! Daarnaast mijn blokgenoten, aan wie ik behalve een woord van dank ook een woord van verontschuldiging schuldig ben voor de herrie en rommel die zich altijd op en rondom mijn bureau afspeelde: William, Astrid, Bob, Jannes, Geert en Erwin...dank en sorry! Ook Rianne Dekker en Mark van Ostaijen wil ik bedanken voor hun feedback tijdens onze voormalige Primus-bijeenkomsten en specifiek hun feedback op de inleiding en conclusie. Niet te vergeten zijn de collega's van het secretariaat, die mij sinds het bittere begin in 2011 met open armen hebben ontvangen en altijd hebben geholpen om alles rondom dit boek (en meer) op weg te helpen: Ineke, Lalita, (in het bijzonder) Karin, en natuurlijke de nieuwe aanwinsten Petra en Monica. Bedankt voor alles!

Een speciale dank gaat uit naar mijn collega en goede vriendin Ilona. Jij vormt een bruggetje in dit dankwoord - van collega's naar vrienden - gezien je voor mij beide rollen geweldig hebt ingevuld. Dat bruggetje ben je ook op afdeling, want je staat altijd voor iedereen klaar. Dankjewel Ilona voor je waardevolle feedback op dit proefschrift, op je vermogen om me keer op keer te motiveren om dit traject af te maken en vooral ook voor je attente en zorgzame karakter. Ik ben dankbaar dat ik jouw vriendin mag zijn!

Mijn lieve ouders en familie. Zonder jullie ben ik nergens. Jullie hebben mij altijd gemotiveerd om in mezelf te blijven geloven. Mijn lieve mama en papa wil ik bedanken voor alles wat jullie voor mij hebben gedaan en nog steeds doen. Mijn waardering voor jullie steun, liefde en opoffering kan ik met woorden niet uitdrukken. Ik hou van jullie! Speciale dank aan mijn zusjes Jamila en Meryam, die met hun humor en zelfspot licht weten te geven aan alle situaties. Ook mijn nuchtere en lieve broertje Mohamed verdient een woord van dank voor zijn steun en betrokkenheid bij dit proefschrift. En tenslotte mijn vriendinnen, die met de eindeloze kopjes thee en koffie en de nodige gesprekken mijn leven een stuk gemakkelijker maken. Een vriendin in het bijzonder wil ik bedanken en dat is Ouafa: *als de bus komt, komti snel*. Deze legendarische uitspraak weet mij altijd aan het lachen te maken. Dankjewel voor wie je bent!

Het is een mooi gebruik om af te sluiten met enige woorden van dank richting de mensen die het dichtst bij je staan. In mijn geval is dat mijn lieve Ibrahim, die altijd vertrouwen in

mij heeft gehad en nooit moe werd van het eindeloze gepraat en getwijfel rondom dit proefschrift. Zonder jouw liefde, steun en positiviteit was dit proefschrift er niet geweest. Jij en Anass zijn mijn alles.

Tenslotte wil ik dit dankwoord afsluiten met een lofprijzing voor Diegene die dit alles mogelijk heeft gemaakt, mijn God, mijn Heer, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle. Allah. Ik geloof uit het diepste van mijn hart dat U mij in alles leidt en dat U voor mij kiest wat goed is op het juiste moment. Zonder U was niets van dit mogelijk geweest. Ik dank U voor de kracht en het vermogen dat U mij heeft geschonken om deze mijlpaal in mijn leven te behalen. Wat ik bovenal geleerd hebt door het schrijven van dit proefschrift is dat de mooiste vorm van kennis gepaard gaat met nederigheid en de oprechte wil om deze wereld een klein beetje mooier te maken. Ik sluit daarom af met deze woorden:

Boven elke wetende staat de Alwetende.